

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21Csp/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719202344
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8719202344.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobkyne: D. Y., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, XXX XX Y., právne zastúpená: Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 484 914 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 520,92 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni sumu 520,92 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 24.5.2019 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2.5.2019 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 500,92 eur s 5% ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplataenia a náhrady trov konania.

2. V písomnom vyjadrení zo dňa 18.6.2019 označenom ako Vyjadrenie k odporu žalobkyňa žiadala, aby súd rozšíril žalobu o sumu 20,- eur.

3. Uznesením zo dňa 17.10.2019 súd pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení žalobného návrhu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 520,92 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa doručenia žaloby žalovanému do zaplataenia.

4. Svoj nárok odôvodnila tým, že žalovaná ako dlžník - spotrebiteľ, pôvodne požiadala v tomto konaní žalovaného ako veriteľa - dodávateľa, o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný jej predložil na podpis formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere (ďalej len Zmluva o RÚ) č. XXXXXXXXXXX, ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a žalobkyňa ho dňa 24.3.2014 podpísala s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutá čiastka (úverový limit) 810,00 EUR, splatnosť úveru 36 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 45,98 EUR, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.655,28 EUR, predpokladaná RPMN za úver 70 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu 463,48 EUR. Žalovaný následne schválil žalobkyni revolvingový úver (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) a podpísal žiadosť/zmluvu s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutá čiastka (úverový limit) 660,- EUR, splatnosť úveru 36 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 37,47 EUR, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť

1.348,92 EUR, RPMN za úver 68,83 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver vo výške 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu 377,70 EUR, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. Súčasťou žiadosti/zmluvy bol aj bod 8., ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť za túto „službu“ veriteľovi odplatu vo výške 120,38 EUR (podľa oznámenia o schválení úveru ale 98,21 EUR), splatnú v deň uzavretia tejto dohody, pričom (bod 8.4.) zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa - pohľadávky na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za „službu“. Obdobne bod 8 obsahuje Dohodu o poskytnutí služby aj vo vzťahu k revolvingovému úveru. Bod 7. žiadosti/zmluvy obsahuje dohodu, že dlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať (obe strany). Je nepochybné, že uzatvorená úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu ich uzatvorenia („ďalej len zákon o SÚ“).

5. Zákon o SÚ v § 9 ods. 2 upravuje tzv. obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom každá takáto zmluva musí obsahovať aj tieto údaje:

- písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo reterenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové 3 sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru
- písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a iné zmluvné (povinné) dojednania.

Z obsahu doloženého formulára úverovej zmluvy predloženej žalobcovi na podpis žalovaným je zrejmé, že vo vzťahu k obligatórnym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto má nedostatky. V úverovej zmluve absentuje a) údaj o konečnej splatnosti úveru; tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru a podobne).

b) výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, v akej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej výške splátka prípadných poplatkov.

c) údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal, že poskytne žalobcovi úver vo výške 810,- EUR tak, ako bola koncipovaná žiadosť (bod 5) a schválil však úver len vo výške 660,- EUR, ako vyplýva z bodu 6 (odpoveď). Žalovaný skutočne vyplatil žalobkyni iba sumu 561,79 EUR, čo odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie „služby“ podľa bodu 8 žiadosti/zmluvy, jednostranne zmenený v Oznámení o schválení úveru, vo výške 98,21 EUR, ktorý si žalovaný započítal proti úveru žalobkyne. Dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou podmienkou (v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka), nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného ako dodávateľa.

6. V žiadosti/zmluve je nesúlady ohľadne výšky RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN úveru uvedený v bode 5 žiadosti/zmluvy (70 %), ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy, nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru uvedený v akceptácii návrhu v bode 6 zmluvy/žiadosti (68,83 %). Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 5 zákona o SÚ v spojení s § 44 ods. 1, 2 OZ, je potrebné považovať ustanovenia úverovej zmluvy v časti RPMN za neplatné. Prijatie návrhu na uzavretie úverovej zmluvy

žalobkyňou, urobené úkonmi žalovaného (vyplnením bodu 6 žiadosti o poskytnutie úveru, vyhotovením listu a odoslaním listu - oznámenia v zmysle bodu 2.2. zmluvných dojednaní) obsahoval zmenu v údajoch o výške RPMN. Takýto písomný prejav, ak sa zmenila výška RPMN, bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobkyne však nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptovala. Z uvedeného vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu, ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná. Podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Je preto potrebné aplikovať § 44 ods. 2 prvá veta OZ, podľa ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Výška RPMN bola uvedená v bode 6 odchyľne ako v návrhu (žiadosti) o uzavretie úverovej zmluvy (bod 5) a preto neobstojí ani možná aplikácia druhej vety § 44 ods. 2 OZ.

7. Nesprávny výpočet výšky RPMN a to ako v bode 5 (70,00 %) a tiež v bode 6 (68,83 %) žiadosti zmluvy, nakoľko žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, pretože len takúto sumu možno považovať za úver, pričom táto by výrazne prevyšovala RPMN uvedenú v bode 5 a v bode 6 a predstavuje v skutočnosti 96,50 %. Nesprávny výpočet RPMN vyplýva z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby (miery) úveru je vyššia, ako výška RPMN, pritom RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a poplatkov (§ 19 zákona o SÚ). Z toho je zrejme, že výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako výška úrokovej sadzby.

8. Neprimeraná výška odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70,02 %, podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočnosti, že vo všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty v zmysle uvedeného, považujú jej prevýšenie o viac ako 20 %. Podľa priemernej úrokovej štatistiky zverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby>) predstavovali úroky slovenských bánk z nových obchodov v roku 2014 pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 10,58 % p.a..

9. Žalobkyňa v prílohe podania predložila súdu listiny, z ktorých je zrejme, že z vyplateného úveru vo výške 561,79 EUR, poskytnutého jej na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zaplatila za obdobie od 17.4.2014 do 22.5.2018 sumu vo výške 1.062,71 EUR, ako je zrejme z dokladu žalovaného. Rozdiel predstavuje sumu 500,92 EUR. Nakoľko má dôvodné pochybnosti, že v prehľade platieb nie sú uvedené všetky platby, a nejaké splátky platila v hotovosti, o čom jej nedali doklad, navrhla, aby súd vyzval žalovaného na predloženie výpisu platieb žalobkyne v súvislosti s týmto úverom.

10. Právny zástupca žalovaného v písomnom podaní zo dňa 31.5.2019 nesúhlasil s podanou žalobou. Nesúhlasil s bezúročnosťou úveru. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v Oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Záver spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernica 2008/48/ES. Takýto úver predpokladá výslovne § 9 ods. 2 písm. n) zákona č. 129/2010 Z. z. Je pomerne obtiažne zistiť, aký význam by malo uvádzanie rozpisu splátky pri takomto type úveru, ak je zo zmluvy jasné, že splátkou sa spláca len úrok (istina sa neamortizuje) a aká je

výška splátky. Napriek tomu by pri jazykovom výklade právnej normy muselo byť uvádzané, že istina v splátke je 0,- Eur. Poukazujeme týmto na nesprávnosť jazykového výkladu, ktorý bol v napádanom rozsudku uvádzaný ako jediný. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne o neuvedení presného údajov o výške úveru, pričom svoje tvrdenia zakladá na porovnávaní sumy úveru uvedenej v zmluve a vyplatenej čiastke. V prvom rade žalobkyňa pri svojich tvrdeniach úplne opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením „nižšej“ sumy ako je suma uvedená v zmluve. Suma úveru vo výške 1.500,- Eur bola v prospech žalobkyne poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. To, že žalovanému bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by jej bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia: „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Pokiaľ ide o rozdiel medzi bodom 5 a bodom 6 zmluvy v údajoch o RPMN. Samotný údaj RPMN sa však dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Zákonodarca v čase uzatvorenia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. Uvedené podporuje napríklad aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016.

11. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v bode 6 svojho vyjadrenia tak, že v období od 29.06. 2016 do podania žaloby žalobkyňa uhradila sumu 328,71 Eur, je zvyšná časť žalovanej sumy premlčaným nárokom pre uplynutie objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 OZ. Okrem uvedeného namietal premlčanie aj sumy 168,71 Eur, čo sú úhrady za obdobie od 29.06. 2016 do 25.04. 2017, a to pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ.

12. Vykonaným dokazovaním, najmä listinnými dôkazmi Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 27.3.2014, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, priemernými úrokovými mierami z úverov za r. 2014, výpočtom RPMN pre spotrebiteľský úver, kartou klienta - žalobkyne, plátbami žalobkyne, súd zistil nasledovný skutkový a právny stav vo veci:

13. Dňa 27.3.2014 podpísala žalobkyňa ako spotrebiteľ Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť spotrebiteľský úver vo výške 810,- eur. V bode 5 tejto žiadosti, ktorá bola označená Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur (vyplňte) bolo uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 810,- eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) 45,98 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru), predstavovala sumu 1.655,28 eur. Predpokladaná RPMN za úver predstavovala 70 % a ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 46,30 %. Poskytnutá čiastka revolvingu mala predstavovať 463,48 eur s tým, že celková čiastka pri revolvingu, ktorú musela žalobkyňa zaplatiť ako dlžník, teda revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu, predstavovali sumu 1.103,52 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu predstavovala sumu 60,27 % a ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %. V bode 6 pod názvom

Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur (nevypíňajte) bolo uvedené, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) predstavuje 660,- eur so splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach. Mesačná splátka vrátane úrokov mala predstavovať sumu 37,47 eur s tým, že celková čiastka, ktorú musela žalobkyňa ako dlžník zaplatiť, t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru, predstavovalo sumu 1.348,92 eur. RPMN za úver bola vypočítaná na 68,83 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 46,30 %. Poskytnutá čiastka revolvingu mala predstavovať 377,70 eur s celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu vo výške 899,28 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu predstavovala 62,80 %, ročná úroková miera revolvingu 60,28 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. V bode 8 pod názvom Dohoda o poskytnutí služby sa zmluvné strany mali dohodnúť, že žalobkyňa sa zaväzuje zaplatiť žalovanému odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 120,38 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 72,96 eur v prípade, ak bude revolving poskytnutý. Súčasťou žiadosti mali byť Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o..

14. Dňa 27.3.2014, toho istého dňa, bolo vydané Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Uvedené Oznámenie obsahovalo údaje o schválenom úvere, ktoré disponovalo podpisom zamestnanca žalovaného. Schválená výška úveru predstavovala 660,- eur pri splatnosti úveru 36 mesiacov s výškou mesačnej splátky úveru 37,47 eur s dátumom splatnosti prvej splátky k 1.5.2014. Dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol deň 1.4.2017. Žalobkyňa mala splácať úver mesačnými splátkami. RPMN úveru bola vypočítaná na 68,83 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podania zmluvy o revolvingovom úvere 46,30 %. Žalobkyni bol schválený revolving vo výške 437,22 eur s tým, že výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu mala predstavovať sumu 37,47 eur a RPMN po vykonaní revolvingu 62,80 %. Úverový limit bol schválený vo výške 660,- eur. Celkovú čiastku, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, teda úver + úroky za celú dobu čerpania úveru, predstavoval výšku 1.348,92 eur. Odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby predstavovala 98,21 eur. Ročná úroková sadzba úveru bola vypočítaná na 70,02 % a celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť pri každom revolvingu, predstavovala sumu 899,28 eur. Ročná úroková sadzba revolvingu bola schválená na sumu 68,44 %. Ako dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere bol uvedený dátum 27.3.2014.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 prvá veta OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa zistil.

23. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

26. Právna úprava spotrebiteľských úverov je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákon o spotrebiteľských úveroch spája s nedodržaním obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj iných povinností zo strany dodávateľa, sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

27. Vykonaným dokazovaním v zmysle citovanej právnej úpravy, súd vyhovel žalobe v celom rozsahu. Sumarizujúc vyššie uvedené, že v čase udelenia prejavu vôle žalobkyňou, byť zmluvou o spotrebiteľskom úvere viazaná, t.j. dňa 27.3.2014 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahovala všetky podstatné obsahové náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ). Zároveň neexistovala ani zhoda prejavov vôle žalobkyne s vôľou žalovaného ohľadom podstatných náležitostí zmluvy. Najmä údaj týkajúci sa schválenej výšky revolvingu/resp. poskytnutej čiastky revolvingu, kde údaj uvedený v Oznámení veriteľa o schválenom revolvingovom úvere dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, datovaná zo dňa 27.3.2014 sa nezhoduje s údajmi uvedenými na formulárovom tlačive Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX., na základe ktorej bol poskytnutý úver. Navyše ide o jednostranný úkon žalovaného, s ktorým nebola prejavená vôľa žalobkyne, teda akceptácia návrhu zmluvy.

28. Súd mal za to, že Žiadosť/Zmluva o spotrebiteľskom úvere na sumu 660,- eur neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 písm. a) - druh spotrebiteľského úveru, f) - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) - celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, y) - priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

29. Žalovaný pri poskytnutí úveru vo výške 660,- eur a pri poskytnutí revolvingového úveru vo výške 437,22 eur, zároveň vyrubil žalobkyni poplatky za služby „možnosť odložiť splátky úveru“, za ktoré zinkasoval poplatky vo výške po 120,38 eur za úver a poplatky vo výške po 72,96 eur za revolvingový úver, a následne zmenený poplatok 98,21 eur ako je uvedené v Oznámení veriteľa. Takéto ustanovenie je potrebné považovať za neprijateľné zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, pretože zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, sú neprimerané vysoké a nemajú opodstatnenie. Možnosť povoliť „odklad splátok“ je právom veriteľa, nie povinnosťou. Nie je možné „povolenie odkladu splátok spotrebiteľského úveru“ považovať za reálne poskytnutú službu.

Táto služba nemá oporu v platnom práve a z uvedeného dôvodu sa jedná o neplatné ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve z dôvodu podľa § 53 ods. 4 OZ v nadväznosti na § 53 ods. 5 OZ.

30. Žalovaný formulovaním danej zmluvnej podmienky (dojednanie poplatku v bode 8 žiadosti/zmluvy) zneužil svoje postavenie v neprospech žalobkyne. Žalovaný sa úpravou bodu 8 žiadosti/zmluvy snažil len navodiť situáciu, že bod 8 predstavuje službu v prospech žalobkyne a že ide o skutočné plnenie, za ktoré mu prináleží odplata a zakrýva tým podstatu, že nikdy nemal záujem poskytnúť úver v dohodnutej výške, ale snažil sa nájsť zmluvne nedovolené prostriedky k tomu, aby mohol účtovať žalobkyňi skryté poplatky za poskytnutie úveru. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním, obsiahnutú v bode 10. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli prílohou žiadosti/zmluvy, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobkyňi nižší úver, ako bolo dojednané.

31. Čo sa týka zmluvného úroku za poskytnutie úveru súd nepovažuje za správne porovnávať cenu úveru s inými nebankovými spoločnosťami, ktoré ich často stanovujú v spoločensky nežiaducom rozsahu. Zároveň je však potrebné zohľadniť vyššiu mieru rizika nebankovej spoločnosti pri poskytovaní úveru. Preto u takéhoto subjektu sa dajú akceptovať vyššie úroky ako v bankách, ale len v primeranom navýšení. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že pri nebankových spoločnostiach sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % proti priemeru bánk. Podobne aj Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol. „Nepriemeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd dospel k záveru o úžerníckych úrokoch v prípade dvoch zmlúv o pôžičke, pri ktorých úroky presahovali 4 a 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. V tomto konkrétnom prípade úroková sadzba 70,02 % p.a. takmer sedemnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami spotrebiteľom (10,21 % p.a.). V súvislosti s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, kde sa súd zaoberal výškou úrokovej sadzby a jej primeranosťou vo vzťahu, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, kde napriek tomu, že ako žalobca vystupoval nebankový subjekt, NS SR dospel k záveru, že úrokovú sadzbu je potrebné porovnať s úrokovou sadzbou peňažných ústavov, používanou v čase uzatvorenia zmluvy. Nepochybne teda ide o úrok v rozpore s dobrými mravmi. Ohľadne nepriemeranej výšky úrokovej sadzby súd uviedol ešte ďalšie súdne rozhodnutia Rozhodnutie OS Dunajská Streda sp. zn. 9C/32/2012 zo dňa 26.06.2012 kde súd v obdobnom prípade konštatoval, že nie je jednoznačné v akej výške boli poskytnuté finančné prostriedky pri RPMN, úrok vo výške 70,01 % je jednoznačný úžernícky úmysel veriteľa. Pokiaľ z internetovej stránky NB SR bolo zistené, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v októbri 2010 činil úrok 15,27 % p. a., to je zrejme, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi bol viac ako štvornásobne vyšší pritom dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Rozhodnutie OS Bratislava II sp. zn. 12C/70/2012 zo dňa 13.11.2012, kde súd určil za neplatnú zmluvu o revolvingovom úvere s úrokovou sadzbou 68,83 %, z dôvodu, že odporca (v danej veci žalovaný) si uplatňuje úroky niekoľkonásobne vyššie ako poskytovali banky v rovnakom období pri úveroch pre fyzické osoby, a preto sú v rozpore s dobrými mravmi, ktoré zákon podľa ust. § 39 OZ postihuje absolútnou neplatnosťou.

32. Čo sa týka namietaného premlčania nároku žalobkyne, súd sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného a poukázal na rozhodnutie OS Svidník sp. zn. 2C/79/2010 zo dňa 26.10.2011, kde súd konštatoval, že BO žalovaného považuje za úmyselné, pretože použil nekalú obchodnú praktiku a neumožnil prostredníctvom uvedenia ročnej úrokovej sadzby porovnať žalobkyňi výhodnosť úveru na trhu oproti iným produktom. Zároveň poukázal na to, že žalovaný poskytuje úvery za nepriemerane vysokú až úžernícku cenu. Rovnako v prejednávanej príhode nebola žalobcovi poskytnutá možnosť porovnať výhodnosť úveru oproti iným produktom, pretože žalovaný nesprávne vypočítal RPMN úveru tým, že do výpočtu zahrnul sumu poplatku za poskytnutie služby, pričom RPMN sa počíta len zo sumy skutočnej výšky poskytnutých prostriedkov. Naopak mal zato, že premlčacia doba je 10 ročná a teda nárok nebol premlčaný. Plnomocenstvo bolo udelené právnenému zástupcovi dňa 13.4.2018 a žaloba na súd bola podaná dňa 2.5.2019, teda v subjektívnej premlčacej 2 ročnej dobe. Momentom uplatnenie práva je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úrok bolo získané bezdôvodné obohatenie a tiež o tom, kto ho získal, pričom táto vedomosť musí byť skutočná a nie iba predpokladaná. Súd je dokonca toho názoru, že premlčacia doba v tomto prípade je 10 ročná. Na základ mechanizmu uzatvárania zmlúv spolu s

formuláciou čl. 8 zmluvy súd dospel k záveru, že v dobrej viere nemôže byť subjekt, ktorý má vedomosť o tom, že si privlastňuje majetok prináležiaci inému. Preto na strane žalovaného išlo prinajmenšom o nepriamy úmysel, keďže tento už pri uzatváraní zmluvy o úvere formou predpripravenej zmluvnej podmienky vedel, že záväzok vo forme poskytnutia úveru v dojednanej sume neposkytne, ale že jej časť započíta na poplatok za službu, ktorú možno nikdy spotrebiteľ nevyužije.

33. V neposlednom rade súd uvádza, že nekalé obchodné praktiky ako aj dôsledky absencie podstatných náležitostí zmluvy boli žalovanému vytknuté už pred uzatvorením predmetnej zmluvy so žalobkyňou t. j. pred dňom 27.3.2014. Preto žalovaný vedel, že ním predložené zmluvy vykazujú nedostatky, pre ktoré je treba ich považovať za bezúročné a bez poplatkov. Takéto konanie nemožno vyhodnotiť inak ako úmyselné, zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Podľa § 53a ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Máme za to, že súdu z vlastnej činnosti je známe, že žalovaný dlhodobo ignoroval (min. do roku 2015) pri uzatváraní zmlúv právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa (absencia obligatórnych náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok), čo nemožno hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, pričom z hľadiska úmyslu nemožno uveriť tomu, že žalovaný nevedel, čo môže takým konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený a preto je na mieste aplikácia 10 ročnej premlčacej lehoty.

34. Dohoda o poskytnutí služby je neplatná nielen z dôvodu, že predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale aj z dôvodu jej rozporu s ustanovením § 39 OZ, v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 27.05.2015, sp. zn. 15Co/70/2015).

35. Súd ďalej uvádza, že žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdil, že došlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej podobe aj napriek odlišnostiam týkajúcich sa výšky úveru, či výšky RPMN uvedenej v bode 5. a 6. Žiadosti o poskytnutie úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len RÚ) a teda že nejde o zmenu návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. V súvislosti s touto zmenou súd poukazuje len na skutočnosť, že údaj o RPMN si strany nemôžu dohodnúť. Je zrejmé, že sa nejedná len o výšku RPMN, ale bod 6 žiadosti (prijatie) obsahuje zmenené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a preto sa jedná o nový návrh zmluvy, ktorý mal byť doručený žalobkyni, tak aby sa mohla rozhodnúť, či tento akceptuje, alebo má voči nemu výhrady. Žalovaný nepostupoval v súlade so všeobecnými ustanoveniami OZ, ktoré sa vzťahujú na proces uzatvárania zmluvy podľa § 43a) ods.1 O.z., podľa § 43 c) ods. 2 veta prvá, podľa § 44 ods. 2, podľa § 46 ods. 1 a písomná zmluva nemohla platne vzniknúť v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o SÚ č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ten úver treba považovať za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. V zmluve uvedená RPMN nekorešponduje so skutočnou RPMN, nakoľko Úverová zmluva v časti RMPN nezohľadňuje aj náklady na základe Dohody o službách ako služby doplnkovej, tak ako to ukladá § 2 písm. g/ a i/ Zákona o SÚ, čo súd považoval za zavádzajúce (klamivé) vo vzťahu k žalobkyni (spotrebiteľovi) a v jej neprospech. Žalovaný nesprávne vypočítal výšku RPMN úveru, nakoľko vo výpočte vôbec nepočíta so sumou 98,21 EUR, ako poplatkom za odklad splátok a to preto, že reálne poskytol žalobkyni len sumu 561,79 EUR (po započítaní poplatku za možnosť odkladu splátok), pričom žalovaný v príklade výpočtu dosadil do rovnice nesprávnu sumu 660,00 EUR, resp. ak žalovaný dosadil sumu 660,00 EUR, mal v rovnici počítat aj so sumou 98,21 EUR, ako ďalším nutným výdavkom spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutím úveru, čo však neurobil.

36. Tvrdenie žalovaného, že výška úroku úveru (70,02 %) môže byť vyššia ako je výška RPMN (68,83 %) je matematicky i logicky nezmysel, nakoľko RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako je výška úrokovej sadzby. Ďalej súd poukázal na to, že zmluva o úvere má aj ďalšiu vadu, ktorá spôsobuje ex lege

bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a to, že v zmluve uvedená ročná úroková sadzba vo výške 70,02 % je v rozpore s dobrými mravmi a z toho dôvodu je neplatná. Na internetovej stránke NBS, kde sú zverejnené priemerné úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch, bolo zverejnené, že priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov bola v mesiaci marec 2014 na úrovni 10,21 % ročne.

37. Na základe vyššie uvedeného je predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bezpoplatková. Táto zmluva zároveň obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a to Dohodu o poskytnutí služby, ktorá je z toho dôvodu neplatná, ako aj neprímerane vysoké zmluvné úroky, ktorých dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedeného si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

38. Súd konštatoval, že pokiaľ spotrebiteľ nebol informovaný o zákonom vyžadovaných náležitostiach zmluvy, je dôvodné považovať takúto zmluvu za neplatnú a teda nároky z nej vyplývajúce za bezdôvodné obohatenie.

39. Súd má za to, že zákon o SÚ nevyžaduje, aby podmienky, ktoré vyplývajú z ust. § 11 ods. 1, boli splnené kumulatívne pre vyslovenie záveru, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a stačí, ak zmluva neobsahuje len niektorú z uvedených náležitostí.

40. Ako vyplýva zo žalovaným predloženého prehľadu platieb, tak žalobkyňa od 22.5.2018 do 28.12.2018 vykonala v prospech žalovaného 4 platby, v úhrnnej výške 20,00 EUR, ktoré predstavujú bezdôvodné obohatenie žalovaného navyše oproti pôvodne zažalovanej sume 500,92 EUR. Z tohto dôvodu súd na návrh vyhovel rozšíreniu žaloby o 20,00 EUR uznesením zo dňa 17.10.2019.

41. Nakoľko žalobkyňa žalovanému uhradila viac, než mala. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 520,92 EUR z titulu bezdôvodného obohatenia, ako rozdiel medzi zaplatenou sumou žalobkyňou 1.082,71 eur a poskytnutým úverom v sume 561,79 eur, čo nebolo v konaní sporné. Nárok žalobkyne nie je ani premičaný.

42. S poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu a uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná.

43. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. V konaní bola úspešná žalobkyňa v celom rozsahu, pretože až na základe prehľadu splácania, ktoré predložil žalovaný, mohla žalobkyňa presnejšie špecifikovať nárok bezdôvodného obohatenia.

46. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.